

Alt i alt vil jeg gerne kvittere for modtagelsen og tilsige min medvirken til en hurtig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne spørge om det, som også er blevet rejst fra anden side, nemlig problemerne i at skelne mellem en omkostningsrelateret rabat og en salgsfremmende rabat. Det hænger naturligvis sammen med, at Enhedslisten faktisk ikke tror, at man kan skelne mellem de ting, og vi tror i hvert fald, det er meget muligt at omgå de ting.

Det er sådan set grunden til, at vi meget godt kunne tænke os at advare aftalepartierne ganske grundigt om, at der kan opstå meget store problemer i forbindelse med forslaget. Vi synes, at sagen med dyrlægerne og grossisterne og apotekerne, der har kørt meget i de sidste par dage, sådan set antyder, hvad det er for nogle problemer, man kan komme ud for.

Vi synes selvfølgelig, det er meget ædelt at forsøge at presse apoteker og leverandører til at spare på omkostningerne – det vil vi gerne være med til at presse dem til – men vi er altså ret bange for den metode, der er lagt op til.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om rabatordningerne i det her lovforslag, som jo kører meget på den humane medicin – det, vi får udskrevet som patienter osv. – også berører den veterinære medicin, for det synes jeg er meget vigtigt for det udvalgsarbejde, vi skal indgå i, idet dyr jo i princippet også kan være patienter. Jeg har ikke kunnet se i dette lovforslag, om der er en selektion her eller det hele er under ét.

(Kort bemærkning).

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Først til fru Jette Gottliebs bekymring, hvor jeg kan svare, at det vil være sådan, at Lægemedelstyrelsen til hver en tid i konkrete situationer kan kræve dokumentation for, at de rabatter, der gives, faktisk er begrundet i, at man har opnået omkostningsreduktioner i distributionsledet fra industri til grossist til apotek. Dermed har vi altså en kontrolmulighed, som selvfølgelig vil blive brugt.

Til hr. Preben Rudiengaard kan jeg sige, at det både omfatter humanmedicin og veterinærmedicin. Det kan godt være, det ikke er frem-

gået så tydeligt, men det er hele medicinalindustrien, der er omfattet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**11) Første behandling af lovforslag nr. L 209: Forslag til lov om ændring af lov om apoteks-
virksomhed.**

Af Ester Larsen (V) og Jørgen Winther (V).
(Fremsat 29/2 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Det er overraskende, men også glædeligt, at Venstre med fremsættelsen af det her forslag har taget initiativ til at udvide rammerne for sygehusapotekernes virksomhedsområde.

Det overraskede mig at se sådan et lovforslag fra Venstre. Ved de lejligheder, hvor vi tidligere her i Tinget har haft lejlighed til at behandle forslag, der indebærer en udvidelse af sygehusapotekernes virksomhed, har Venstre altid vendt sig imod sådanne forslag. Begrundelsen har hver gang været den samme, nemlig at offentlig virksomhed vil føre til ulige konkurrence, når der samtidig er skattekroner involveret. Det glæder mig, at Venstre nu har forladt dette synspunkt og selv foreslår, at der gives sygehusapotekerne mulighed for at samarbejde med private virksomheder.

Det fremsatte lovforslag indebærer, at sygehusapoteker med sundhedsministerens tilladelse kan udføre analyser og anden servicevirksomhed for private virksomheder, der leverer varer til sygehusapotekerne. Det er dog en for-

udsætning, at de pågældende varer ikke kan leveres fra anden side.

Jeg forstår, at formålet med det foreliggende forslag er at sikre en fortsættelse på lovlig grund af det i dag ulovlige samarbejde, der i nogle år har foregået mellem centralapoteket i Fyns Amt og en fynsk producent af emballage til infusionsvæsker. Som led i dette samarbejde har sygehusapoteket bl.a. løbende udført analyser af virksomhedens produkter.

Jeg skal ikke her i detaljer komme ind på det samarbejde, men vil nøjes med at konstatere, at forslagsstillerne og jeg er enige om, at sygehusapoteket ikke efter apotekerloven har kunnet påtage sig de omhandlede opgaver. Jeg tror også, at forslagsstillerne er enige med mig i, at apotekerloven ikke giver mig mulighed for at dispensere fra loven og dermed lovliggøre en fortsættelse af samarbejdet.

Ophør af det konkrete samarbejde har givet anledning til frygt for, at sygehusene skulle komme til at mangle emballage til infusionsvæsker. Denne frygt er nu nok ubegrundet. Det er ikke noget krav, at den emballage, infusionsvæskerne skal påfyldes, leveres til sygehusapotekerne i kontrolleret stand. Sygehusapotekerne kan selv udføre den krævede kontrol. Sundhedsministeriet har endda meddelt amternes lægemiddelregistreringskontor, der er indehaver af markedsføringstilladelserne til infusionsvæsker, der fremstilles på sygehusapoteker, at et sygehusapoteke på alle sygehusapotekernes vegne kan foretage kontrollen af alle indkøbte fremstillingspartier.

Jeg erkender, at denne løsning ikke løser virksomhedens eksportproblem, da sygehusapotekerne kun lovligt kan kontrollere de fremstillingspartier, der afsættes til sygehusapotekerne.

Jeg går ud fra, at forslaget også har til formål at løse virksomhedens eksportproblem. Det er mit indtryk, at forslagsstillerne har udfoldet store bestræbelser på at formulere en lovbestemmelse, der løser den fynske virksomheds problem, uden i øvrigt at åbne op for samarbejde mellem private virksomheder og sygehusapoteker.

Det foreliggende lovforslag vil imidlertid ikke løse den konkrete virksomheds problem. Efter forslaget skal samarbejdet mellem et sygehusapoteke og en privat virksomhed vedrøre produkter til sygehuse, og disse produkter må ikke kunne leveres fra anden side. Der findes imidlertid industrielt fremstillede infusionsvæ-

sker på markedet her i landet, oven i købet i pvc-fri emballage. Det er også muligt, f.eks. i Tyskland, at købe pvc-fri emballage til infusionsvæsker.

Betingelsen for at meddele tilladelse til en fortsættelse af det konkrete samarbejde mellem centralapoteket på Fyn og virksomheden er altså ikke til stede i forslaget, så lovforslaget løser ikke opgaven.

Jeg er imidlertid enig med forslagsstillerne i, at apotekerlovens afgrænsning af sygehusapotekernes virksomhedsområde forhindrer etablering af et frugtbart og for begge parter nyttigt samarbejde mellem en privat virksomhed og et sygehusapoteke.

Jeg er derfor indstillet på at fremsætte et forslag til lov om ændring af lov om apoteksvirksomhed, der gør det muligt at etablere et sådant samarbejde, og som naturligvis samtidig vil gøre det muligt at videreføre samarbejdet mellem centralapoteket på Fyn og den fynske virksomhed. Jeg er også indstillet på at gøre det hurtigt, såfremt debatten her i dag viser interesse for det.

Dorte Bennedsen (S):

Hensigten med lovforslaget her er at give ministeren en mulighed for at dispensere fra loven om apoteksvirksomhed, og denne dispensation skal føre til, som også ministeren var inde på, at sygehusapoteker kan påtage sig opgaver for private virksomheder, når det gælder kontrol og analyse og rådgivning, hvis og når disse firmaer fremstiller varer til brug på sygehusene og vel at mærke varer, der ikke kan leveres af andre.

I bemærkningerne gøres der så opmærksom på, at det især gælder beholdere til væsker, så det sikres, at disse beholdere kan fremstilles og leveres uden pvc.

Man må jo sandelig sige, at det er ændrede signaler fra Venstre, som under tidligere debatter har været totalt afvisende over for at give sådanne muligheder til sygehusapotekerne og i det hele taget har givet udtryk for, at sådanne muligheder ikke skulle gives overhovedet til offentlige virksomheder. Det var sådan en principiel og generel holdning.

Jeg må gå ud fra, at det forslag, vi her har til behandling, har set dagens lys, fordi det netop gennem den konkrete sag på Fyn er gået op for Venstre, hvad konsekvensen af dets hidtidige holdning til sygehusapoteker kan medføre. Nu er det jo enhvers ret at blive klogere, og Venstre

skal da heller ikke have utak for at have fået et nyt syn på sygehusapoteker.

Imidlertid hænger hensigten med og argumenterne for ønsket om en dispensationsmulighed ikke rigtig sammen, og den mulighed løser ikke det reelle problem, som vel nærmest handler om danske virksomheders mulighed for at eksportere disse materialer, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Vi ser derimod frem til det forslag, som ministeren just har orienteret om at hun vil fremsætte – et forslag, der vil kunne give mulighed for et nyttigt samarbejde mellem sygehusapotekerne og private virksomheder. Det forslag vil betyde et reelt samarbejde med regler, der kan bruges, samtidig med at alle parter bliver fri for bøv! med ansøgninger om dispensationer. Og vi går da også ud fra efter det foreliggende forslag her, at sådan et forslag fra ministeren vil få Venstres fulde støtte.

Henriette Kjær (KF):

Dette lille lovforslag, som er fremsat af Venstre på baggrund af en helt konkret problemstilling, kan vi nu godt støtte i Det Konservative Folkeparti. Det burde måske være formuleret som et beslutningsforslag, hvis det er korrekt, at der ligger de problemer i det, som sundhedsministeren her har skitseret, men så finder vi nok også ud af det.

Vi er selvfølgelig ikke glade for at udvide offentlig virksomhed, men vi kan også godt se det praktiske i, at et sygehusapotek her påtager sig en analyseopgave for at fremme et miljøvenligt produkt til brug for sygehuse. Det er der meget fornuft i, og vi skal jo ikke være så ideologiske, så det går ud over fornuften.

Da lovændringen er formuleret som en dispensationsmulighed, hvor sundhedsministeren direkte skal ind og sige god for dispensationen, så mener vi, der burde være sikret mod misbrug af loven, og vi forventer selvfølgelig også, at det lovforslag, som sundhedsministeren har været så flink at ville fremsætte, også gør det.

Anni Svanholt (SF):

Af den pressemeddelelse, som Venstre har udsendt, har jeg forstået, at baggrunden for forslaget her om ændring af lov om apoteksvirksomhed er et ønske om at sikre en produktion af pvc-fri beholdere til en infusionsvæske til medicinsk brug, som er udviklet i samarbejde mellem en fynsk virksomhed og Fyns Amts centralapotek. I dag er det ikke tilladt for sygehus-

apoteker at indgå sådanne udviklingskontrakter.

I SF er vi tilhængere af udviklingskontrakter mellem det offentlige og private virksomheder. Der er masser af viden og kompetence i den offentlige sektor, som i langt højere grad burde udnyttes gennem udviklingskontrakter. Sådanne samarbejder kan både være med til at udvikle den offentlige sektor og samtidig skabe beskæftigelse og nye produkter.

I dette tilfælde er der netop tale om, at der er udviklet en miljøvenlig beholder til infusionsvæske, som Fyns Amts centralapotek har medvirket til, og hvis loven ikke ændres, skal projektet standses, og det ville være meget uheldigt at standse samarbejdet lige netop nu med vidtrækkende konsekvenser for miljø, sundhed og beskæftigelsen på virksomheden. Så denne sag har også optaget os i SF.

Efter en henvendelse fra SF'erne i Fyns Amtsråd skrev jeg et brev den 11. februar i år til den tidligere sundhedsminister, Carsten Koch, for netop at få spørgsmålet om sygehusapotekernes aktiviteter taget op i forbindelse med den ændring af loven om apoteksvirksomhed, som blev aftalt i finansloven for år 2000. Vi ønsker nemlig en ændring af loven om apoteksvirksomhed, der giver sygehusapotekerne mulighed for at indgå udviklingskontrakter, og samtidig vil vi gerne medvirke til at løse det akutte problem for Fyns Amts centralapotek og virksomheden.

Men Venstres forslag her bærer jo stærkt præg af, at partiet ikke er tilhænger af, at det offentlige kan indgå udviklingskontrakter. Forslaget giver udelukkende mulighed for, at sundhedsministeren kan give en dispensation i ganske særlige tilfælde og med en række forbehold.

Der ligger altså i forslaget, at en tilladelse absolut er en undtagelse. Derfor synes vi, det er alt for begrænsende, og vi håber, der vil vise sig et flertal for en mere generel løsning. Det virker jo nærmest, som om Venstre kun vil tilgodese en bestemt virksomhed på Fyn.

SF kan ikke umiddelbart, som lovforslaget er fremsat her, støtte det, men vi er meget glade for at høre de tilkendegivelser, der er kommet fra sundhedsministeren i dag, og tilsagnet om at fremsætte et forslag på området, sådan at man dels får en generel løsning og dels får løst det problem, der er aktuelt på Fyn.

Jeg hørte også, at ordføreren for Socialdemokratiet bakkede det op, så jeg håber naturligvis,

at det, inden debatten er omme, vil vise sig, at der vil være et flertal i dag for den mere vidtgående løsning, for det er det, vi bakker op, og det er det, vi ser frem til at vi kan få en hurtig behandling af.

Birthe Skaarup (DF):

Vi har nu ikke de store problemer med at tilslutte os lovforslaget fra Venstre. Alle forslag, der trækker i en retning, hvor tingene bliver lidt lettere for borgerne og for virksomhederne, er vi i Dansk Folkeparti positive over for.

Når sygehusapotekerne på nuværende tidspunkt efter det oplyste ikke må udføre analyser og kontrolopgaver eller andre arbejdsprocesser i forbindelse med færdigvarer for private virksomheder i medicinalindustrien, ja, så kan vi ikke se nogen grund til, at man ikke i særlige tilfælde skulle give dem denne tilladelse, også ud fra, at det skal være til gavn for borgerne på de danske sygehuse.

Venstres eksempel på danske pvc-fri beholdere til infusionsvæsker kontra udenlandske produkter har vi så taget udgangspunkt i. Om der er en særlig baggrund for det, er vi så ikke informeret om, men eksemplet er da udmærket, fordi her er størstedelen efter det oplyste domineret af pvc-holdige materialer. Og eksemplet her synes vi er godt at drage frem; her er det åbenlyst, at et samarbejde mellem sygehusapotekerne med henblik på kvalitetskontrol er nyttigt.

Vi kan fra dansk folkepartis side tilslutte os intentionerne, som ligger i forslaget, og vi vil så gå videre og eventuelt stille et enkelt spørgsmål i den udvalgsbehandling, der kommer.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Venstre fremsætter lovforslaget, fordi der er et konkret problem på Fyn. Det vil man gerne have løst ved, at sundhedsministeren kan give tilladelser i særlige tilfælde. Som sådan er det jo meget fornuftigt set ud fra det konkrete tilfælde.

Spørgsmålet er, om man så skal lave en lov, eller om man tror, man kan lave en lov, kun på det område – hvis man virkelig mener, at sygehusapotekerne ikke skal lave mere – for ikke så snart Venstre har fremsat forslaget, tager ministeren hele Venstres hånd, kan man da roligt sige, og siger: Det er da dejligt at høre, at der er andre toner, og nu kommer vi med et forslag, som kan give et øget samarbejde mellem privat og offentlig virksomhed.

Jeg kan godt huske hele debatten om sygehusapotekerne. Jeg tror, at jeg var med i Københavns Amtsråd, da vi lavede det første ude på Mariendalsvej, og det var et ordentlig stort et, hvor man skulle løbe på rulleskøjter, hvis man skulle nå frem og tilbage.

Infusionsvæsker, blev der sagt, og siden hen er der jo sket meget. Der er også stor interesse for at få billigere medicin. Så det kan godt være, at samarbejdet ikke bare kommer til at gå på afprøvning og kvalitet i det forslag, der bliver fremsat. Det vil jeg næsten tro ikke bliver det alene. Så jeg kan godt se formålet med det, og jeg kan også godt støtte, at vi får løst det problem.

Men jeg vil samtidig have svært ved principielt at kunne stå på, når jeg så kigger på hele området som sådant og ser på – hvis vi er enige i det, der står i finansloven i øvrigt – hvordan vi så bedst kan nå det mål, der er, nemlig at priserne som sådanne bliver sænket, og at omkostningerne bliver sænket, samtidig med at vi opfylder det formål, der er her, nemlig et tættere samarbejde mellem private og offentlige.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Jeg har ikke så meget at føje til sundhedsministerens indlæg.

Hensigten med lovforslaget er som sagt gennem bemyndigelse til sundhedsministeren at skabe mulighed for, at sygehusapotekere i ganske særlige tilfælde kan påtage sig analyse-, kontrol- og rådgivningsopgaver for private virksomheder i tilfælde, hvor der er tale om produkter, der ikke kan leveres fra anden side.

Baggrunden for forslaget er, at en fynsk virksomheds produktion af pvc-fri beholdere til infusionsvæske til medicinsk brug er afhængig af et samarbejde med centralapoteket i Fyns Amt om den løbende kvalitetskontrol.

Forslagsstillerne forudser i øvrigt, at det danske sygehusvæsen kan blive tvunget til at benytte sig af udenlandske produkter, hvis der ikke i lov om apoteksvirksomhed åbnes for mulighederne for, at sygehusapotekerne i særlige tilfælde kan udføre analyser og kontrolopgaver for private virksomheder.

Konkret har forslaget til formål at sikre, at de opgaver, som centralapoteket i Fyns Amt i en årrække i strid med apotekerloven har udført for en privat producent af pvc-fri emballage til infusionsvæsker, kan fortsætte på et lovligt grundlag.

Som forslaget er formuleret, vil dette formål imidlertid ikke kunne opfyldes, da betingelsen for at give et sygehusapotek tilladelse til at udføre opgaver for private virksomheder ifølge lovforslaget er, at de produkter, der fremstilles af virksomheden, ikke kan leveres fra anden side. Infusionsvæsker i pvc-fri emballage kan i dag leveres af private producenter, ligesom de kan købes i udlandet.

Sundhedsministeren planlægger, som vi har hørt, derfor at fremsætte et særskilt lovforslag om ændring af lov om apoteksvirksomhed, hvorefter et sygehusapotek tillægges adgang til på almindelige forretningsmæssige vilkår at udføre opgaver, der naturligt knytter sig til et sygehusapoteks virksomhed for offentlige og private virksomheder og institutioner.

Det Radikale Venstre mener, at det er en god idé, at et sygehusapotek også kan udnytte sin ekspertise i kommercielt øjemed. Det forudsætter naturligvis, at der ikke sker konkurrenceforvridning, men det kan godt sikres i praksis, at en sådan del af virksomheden skilles ud til særskilt regnskabsafklæggelse.

Så Det Radikale Venstre ser frem til sundhedsministerens lovforslag, der vil kunne imødekomme intentionerne i det lovforslag, der er til debat i dag. Og vi behøver ikke hermed at åbne en ladeport.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten kan sådan set godt støtte, at sygehusapotekerne skal have mulighed for at sælge ydelser til private, men vi opfatter egentlig forslaget som lidt inkonsekvent, for hvorfor er der alle de begrænsninger? Hvorfor må det f.eks. ikke gælde, hvis produktet kan leveres andre steder fra. Og hvad betyder dét i øvrigt? Er der noget sted i hele verden, hvor det ikke må produceres, eller er det sådan lige heromkring, eller hvordan skal det forstås?

Så vi vil gerne støtte en generel ændring, der fjerner de begrænsninger, der ligger på sygehusapotekernes mulighed for at sælge til private og herunder altså også apotekerne til producenterne.

Vi synes, det her forslag er lidt begrænset.

Ester Larsen (V):

Det hænder af og til, at det kommer for dagens lys, at livet udfolder sig på en måde, som er i strid med lovgivningen. Det normale er så, at virkeligheden må indrette sig efter lovens bogstav, og sådan bør det være i et retssamfund.

Men så er der altså situationer, hvor man må standse op og spørge, om det måske ikke skulle forholde sig lidt omvendt, om det ikke er reglerne, der skal tilpasse sig virkeligheden, og baggrunden for det her meget lille forslag, ja, den er netop sådan en situation.

Som det allerede har været nævnt, har et sygehusapotek med baggrund i apotekerlovens muligheder igennem en årrække produceret en infusionsvæske til det danske sygehusvæsen. En virksomhed har udviklet en blød, pvc-fri emballage til hospitalsbrug – et produkt, som er meget værdsat. Som udtryk for et ønske om en høj standard har sygehusapoteket udført den løbende kvalitetskontrol af emballagen, ligesom det oprindelig har deltaget i selve udviklingen af materialet.

Og så er det lige præcis kontrolopgaven, der er i strid med apotekerloven. Selve denne opgavetype falder inden for kommunalfuldmagten, men den falder uden for apotekerlovens bestemmelser. Nu har vi så indgået en aftale i forbindelse med finansloven om, at apotekerloven skal liberaliseres, når regeringen får fremsat et forslag.

Udgangspunktet er jo betænkningen fra Sundhedsministeriet om organisering af medicinsalget, så noget kunne jo tale for, at man afventede denne gennemgribende behandling af apotekslovgivningen, men der er så også en del, som taler for, at der ville være en fordel ved, at vi hurtigt fik tilrettet apotekslovgivningen. Det ville være hensigtsmæssigt, hvis man hurtigt kunne fjerne en barriere, som umuliggør et oplagt fornuftigt arrangement, som sikrer et meget stort antal arbejdspladser, fordi det pågældende miljøvenlige produkt har interesse på eksportmarkederne.

Jeg er meget tilfreds med, at der er udtrykt vilje om at få løst det konkrete problem. Hvor vi så finder hinanden, vil vi så arbejde med i udvalget, men det er Venstres klare opfattelse, at kommunalfuldmagten skal respekteres, så derfor må et sådant samarbejde mellem offentlig og privat virksomhed alene finde sted inden for begrebet accessorisk virksomhed og alene inden for den kapacitet, der er til stede til løsning af apotekets primære opgaver.

Der er altså ikke tale om nogen samfundsomvæltende revolution, eller at Venstre grundlæggende har skiftet holdning; der er alene tale om, at man kan udnytte et lovligt etableret produktionsapparat, om en lovlig nyttiggørelse til nyttige formål. Så jeg takker for den positive hold-

ning til at få det konkrete problem løst og ser frem til, at det så sker under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg blev faktisk meget i tvivl om, hvorvidt Venstre egentlig ville støtte det forslag, som der tegner sig til at kunne blive et flertal for, altså også med henblik på at løse problemet på Fyn. For efter hvad jeg kunne lytte mig til, var der sådan en meget, meget snæver definition på og opfattelse af, hvad Venstre ville være med til, og derfor må jeg så spørge: Er Venstres ordfører og Venstre indstillet på i givet fald at stemme for dét, som jeg synes jeg kunne vurdere i forhold til, hvad der er blevet sagt, at der vil være et flertal for, og som ministeren agter at fremlægge?

Er Venstre så indstillet på det? Jeg synes ikke, jeg har kunnet lytte mig til, at der tegnede sig et flertal for den meget snævre vurdering, som Venstre har lagt frem her i forslaget.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Nu ville det være temmelig frimodigt at give tilsagn vedrørende et forslag, som ingen har set på papir. Jeg forudskikkede i mine bemærkninger, at det for Venstre er afgørende, at kommunalfuldmagten bliver respekteret. Den giver nogle begrænsninger, som relaterer sig til accessorisk virksomhed, som relaterer sig til det produktionsapparat, som er eksisterende, og som ikke må udvides af hensyn til øvrig produktion. Men når vi ser forslaget, tager vi stilling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 105:

Forslag til folketingsbeslutning om patienters retsstilling i forbindelse med præhospital behandling.

Af Yvonne Herløv Andersen (CD), Gyda Kongsted (V) og Henriette Kjær (KF) m.fl. (Fremsat 22/2 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Beslutningsforslaget indeholder to elementer: for det første at patienter kan klage til Patientklagenævnet over personale, der deltager i præhospital behandling, for det andet at patienter, der modtager behandling i forbindelse med en præhospital indsats, kan få erstatning efter patientforsikringsordningen.

Lad mig starte med patienters klageadgang:

I dag kan klager over ambulancepersonale ikke indgives til Patientklagenævnet. Klager skal rettes til det pågældende redningskorps eller til det amt, der er ansvarligt for ambulance-tjeneste.

I Akutudvalgets betænkning fra 1999 er der stillet forslag om at ændre ambulancepersonale uddannelse. Det foreslås, at uddannelsen opkvalificeres og udvides til at omfatte tre niveauer, og det betyder, at personale på niveau II og niveau III fremover selvstændigt kan varetage visse behandlingsopgaver.

Det vil være naturligt, at det personale med kompetence til at behandle patienter fremover bliver omfattet af Patientklagenævnets kompetence. På det punkt er jeg således ganske enig med forslagsstillerne. Akutudvalget har jo i øvrigt også stillet forslag om dette, og ministeriet har nedsat en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe, der skal tage stilling til, i hvilket uddannelsesregi de tre niveauer af ambulancepersonale skal ligge.

Samtidig er ministeriet sammen med Sundhedsstyrelsen ved at fastlægge de nærmere uddannelseskrav til ambulancepersonale. Jeg forventer, at det arbejde vil være færdigt i løbet af sensommeren. Herefter vil jeg tage initiativ til, at de nævnte grupper kommer ind under Patientklagenævnets virksomhed.